

ימאים
אין ערבים זה לזה

כל אורח ישראלי יכול להשתכר, אם הוא חפץ בכך, להתקוטט, אם יש לו סיבה טובה לעשות זאת; להעצור, אם מולו הרע מפגיש אותו בשוטרים עירניים, ולהשתחרר בערבות, אם הגורל מזמן על דרכו ידדים טובים. כך, לפחות, חשב הימאי יוסף מויאל. הוא השתכר, הסתכר בקסטה, הובא לבית משפט ונוקק לערבות בסך 200 לירות. הוא התרוצץ שעות רבות ברחובות חיפה, ב" לחית שוטר, כדי לחפש ערב, עד שמצא לשמחתו הרבה ימאי אחר — רבימלחים יוסף ביבי.

רבימלחים, שהכיר את מויאל תוך כדי עבודתם המשותפת, הסכים מיד לחתום על כתביערבות, הצטרף בו במקום אל העציר ואל שומרו, הלך איתם לבית-משפט השלום בחיפה. שם חיכתה לו הפתעה. **"תעשה זאת בכנסת"**. הפקיד סירב לקבל את חתימתו. גם המוכיר הראשי של בית-המשפט סירב. ביבי ניסה לחסביר להם ולשכנע אותם, אך לשוא. לא מקבלים ערבות של ימאי! פסקו השניים בהחלטיות. שוב ניסה רבימלחים לשכנעם, אך נענה ביושב: **"אתה נואם יפה על זכויות האזרח, אך מוטב שתעשה זאת בכנסת"**. אנחנו את חתימתך לא נקבל.

באותו הרגע חשב ביבי להתחזיר את תעודת-הזהויה שלו לשרהפנים — כמחאה. לאחר מכן נמלך בדעתו, כתב מכתב מחאה להימאי הישראלי, ביטאון איגוד הימאים. **"מצד אחד טוענים ראשי המדינה שאנו הימאים, הגנו שליחי המדינה בחוף-לארץ"**, התלונן רבימלחים במכתבו, **"ומצד שני מתייחסים אלינו כלאזרחים ממדרגה שנייה"**. עורך הביטאון, משה גוטר, היפנה את תלונת הימאי אל שר-המשפטים, כדי לא קבל ממנו הבהרה בנידון. זה קרה לפני ששה חודשים. מאז הוא מחכה לתשובה. בינתיים הגיעו אליו מכתבים של ימאים אחרים, המצטרפים אל מחאתו של ביבי, מוזכרים, יחד עם זאת, כי אין זו האפלייה היחידה הנהוגה כלפיהם. גם את זכות הבחירה לכנסת שללו מאתנו, כתוב אחד. וגם את אות סני לא קיבלנו, כתוב שני. למרות שחלק מאתנו גויים או לחיות, ואילו חלק אחר שירת בים — שרות שהוא בסחני באופיו.

"באמת אינני יודע". השבוע פנה כתב העולם הזה אל משרד-המשפטים, קיבל חשובה מוסמכת, כי חתימת ימאי על כתב ערבות אינה מספקת את פקידי בית-המשפט. מאחר שקשה להשיג את החותם בלבדים במקרה הצורך.

ומה יעשה ימאי כמו מויאל, הנקלע בין הפלגה להפלגה למולדת, שבה אין לו בכלל קרובי משפחה המסוגלים לחתום עבורו על כתביערבות?

השיב על כך רוני בודסקי, הממונה על הדרכה ויחסיציבור בהנהלת תתימלחים: **"באמת אינני יודע"**. אין לי תשובה על כך.

סמורנמים

מלחמה תרבותית

האגרוף שהונחת בשבוע שעבר בפניו של דן ארזי, בפתח הדיסקוטק הירושלמי פוטו-פוטסק, הוגדר עלידו כ"המשך המלחמה ה" תרבותית באמצעים אחרים". כי ארזי (23) אינו סתם סטודנט גבוה (187 ס"מ) לגיאור גרפיה באוניברסיטה העברית בירושלים, אלא נושא גם באחת מן הכהונות הרמות ביותר בהסתדרות הסטודנטים הירושלמית: הוא רכז התרבות שלה. לכן כל פגיעה בו נראית בעיניו כפגיעה בתרבות.

לדעתו, אי אפשר גם לסעות בזהותו של האחראי לאותו אגרוף שהונחת בפניו בחש" כת הליל. אמנם את המכה עצמו יזתה המשטרה כאגנציו סובל, אך ארזי איתן ב" דעתו כי מאחורי סובל זה מסתתר דן שומרון, סטודנט לאמנות ולשעבר רכז התרבות בהסתדרות הסטודנטים.

"דיקרב במסדרונות". לפני שנה, כש שומרון (24) התפטר מכהונתו התרבותית, זכה בה ארזי על"פי מיכרז כדת וכינון. אז היו עדיין שני התרבותניקים ידדים. אולי לא בלב ובנפש, אך בכל זאת מן הפה ולחוך. ארזי ניגש לעבודתו במרץ, ושומרון נותר אז בגיבו צדדי אמנם, אך היה זה גיבו ש" נתן לו את האפשרות לראות את כל ענייני התרבות מקרוב. הוא היה אחראי על הבאת הסרטים אל מיפגשי החוג לסרט הטוב, ה" מקיים פעילות כדירה בקריית האוניברסיטה. כשראש החוג לסרט הטוב רצה לנטוש

קופצת מרש שלב א' במקום כעס...

שלב ב'... להוציא את האנגריה...

שלב ג'... וזהירות נחמד ונעים

את מישרתו, המליץ על שומרון כיורשו. ארזי התנגד, הביא את ההכרעה בשאלה למסודות הסתדרות הסטודנטים. מאז פסקה הידידות בין עסקן-התרבותיבהווה לעסקן-התרבות לשעבר.

הפסקת הידידות עברה חיש מהר לריב

מילולי גלוי. פעם פרץ הריב בבית-הקפה הירושלמי עטרה, ופעם אחרת המשיך במס" דרונות האוניברסיטה. באותה תקופה הופיעו כתובות של גיבול פה על קירות בתי-השי מוש באוניברסיטה, כשמחתם מתנוססת חתימתו של ארזי.

טען ארזי השבוע: **"זאת היתה אחת ה" פרובוקציות שהתנהלו נגדי, אך היא לא היתה היחידה"**. לדבריו סבל בעת האחרונה גם מסטרטורי הסלפון בשעות הלילה המאר חרות, שלאחריו נשמע שטף קללות עסי סיות מפי קולות בלתי-מזוהים. גם הקולות האלה נוקפים עליי ארזי לחובת יריביו ב" מלחמה התרבותית.

"עניינים מלוכלכים". שומרון מכ" חיש כל שייכות לעניין, טוען בתוקף כי אין לו יד ב"עניינים המלוכלכים האלה". הוא מכחיש גם את שייכותו לאגרוף שהונחת בפניו של יריבו, למרות שהיה נוכח באותו ערב בדיסקוטק, ולמרות העובדה שישב גם בקירבת אגנציו סובל המכה.

ואכן, גם המשטרה לא מצאה שום יסוד כדי לקשר את שומרון בפרשת האגרוף. בעניין של סובל היא עדיין חוקרת. אך ארזי לא הסתפק בכך, פנה לבית-הדין של הס" דדרות הסטודנטים, כדי שהוא יפסק את ולתמיד מי הצדק במלחמת התרבות.

המצאות

"קפיץ ליו"

לפני חצי שנה ישב תעשיין אמריקאי ר" חשב כיצד לתת תנופה לעסקים. איך להוציא את המרץ, לפרק את המתח של חיי יומיום הסוערים, ועם זאת לחזור על הצלחה מסחר רית הדומה לזו לה זכה ההולנדהופ בזמנו. הוא גטל לידיו ידית של את חפירה, חיבר לקצהה קפיץ חזק בצורת קונוס ומעליו התקין מידרס לשתי הרגליים. הוא ניסה קעלות על המכשיר ובכובד משקלו החל לקפץ כמו קנגורו. הוא החליט שזה יהיה שמו המיסחרי של המכשיר. כעבור חודש ימים כבר הוצפה אמריקה בשגעון החדש. כעבור עוד חודש סחף השגעון גם את כל אירופה.

מרענן בן-אדם. שני ישראלים, שטיילו אותה עת בעולם, נפלו על ההמצאה, רכשו את הזכויות, חזרו ארצה והחלו בייצור המוני של המכשיר.

הם ניסו 200 סוגי קפיצים עד שגילו את הקפיץ שיוכל לשאת ילד ממוצע ולא להי שבר, גם כשיעלה על המכשיר אדם מבוגר בריא גוף.

המפיצים הוציאו את המכשיר לשוק וניסו לשכנע את הקהל לקפוץ כמו קנגורו. לקפוץ הסכימו כולם בשמחה, אבל לשם קנגורו לא רצה איש להסתגל, ובו במקום המציאו לו שם חדש: קפץ ליו.

"זה גם מתאר את המכשיר וגם מבטא משהו בשביל הישראלי הפשוט", אמר מרקו תורגמן.

חצקל איש-כסית סבור ש"זה ממרין את הדם ומרענן את הבן-אדם". הפירסומאי דויד בלקין קבע: **"זה פנטסטי, מסיר את הדאגה מהלב"**.

מצויין בשבדי בעל. לינדסי מרש, לונדונית בת 15 ובתו של מפיק הסרט חנה טוש, מכירה את הקפץ ליו עוד מחוץ ל" ארץ, מרבה להדגימו לחבריה הישראליים. היא מצליחה לשכנע ביעילותו ובתועלתו. אולם את התועלת האמיתית גילה איש-עסקים צעיר, שקבע: **"זה מצויין בשביל בעל שבא הביתה עצבני מכל היום"**. במקום להוציא את הכעס על אשתו, הוא יכול להוציא את האנגריה שלו בקפיצות ולבוא אחרי זה אל אשתו כשהוא נחמד ונעים.

חקלאות

בעיית הצפיר הצעיר

לנוקד מחזור היתה בעייה מטרידה: ה" צפירי שלו, בן ארבעת החודשים, נוהג לק" פוז מפעם לפעם למדור העיזים. האם תתכן התעברות מצפיר כה צעיר? וזה, בעצם, עוד לא הכל. הצפיר הצעיר הוא גם גמום (כרות קרגיים), ולפני שנה היה באותו משק תיש דומה, שבין צאצאיו היו הרבה אנדרוגינו-סים. האם לא כדאי להתחיל את הצפיר ה" גמום בצפיר מקרין?

התשובה: עליך להרחיק מיד את הצפיר מן העיזים, כי אכן קיימת סכנה רצינית שהוא מסוגל להפרות אותן, ואשר להעדר קרינו...

קרן אפריקאית. וכך דואג הירחון המשך החקלאי מדי חודש לחקלאים, עונה (המשך בעמוד 28)

• תיש צעיר.

הסרט הישראלי שכבש את לב הקהל

הילד מעבר לרמה

עם אריה אליאס ושארל שלחין

שבוע

3

"ארמון-דוד"

חל-אביב

שבוע

5

"אורגיל"

ירושלים

שבוע

5

"חך"

חיפה

שבוע

1

"אורדע"

רמת-גן

שבוע

1

"מגדלור"

נתניה

שבוע

1

"דגור"

אשדוד